

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 8

EL VIATGE DE RETORN

1. La direcció del pla d'estudis

¹ La motivació d'aquest curs és aconseguir la pau. La pau és el requisit previ per arribar al coneixement. La Voluntat de Déu és el coneixement.

² La veu de l'ego és una bogeria. Però no se te demana que defacis els teus errors pel teu compte, sinó que els avaluïs veient els resultats que t'aporten. Si deixes de desitjar-los degut als conflictes que t'ocasionen seran eliminats de la teva ment.

³ Quan ataques, renunciïs a la pau. Però els que perceps com adversaris formen part de la teva pau.

⁴ Estàs content amb el què has après? Si no estàs content deu ser que el què has après no te convenia. ⁵ Si no ets completament feliç és que necessites un pla d'estudis consistent.

⁶ Per poder canviar, en primer lloc has de reconèixer que has seguit un pla d'estudis que no té consistència. Però si vols aprendre de dos mestres que estan totalment en desacord, la teva ment estarà dividida i tampoc podràs aprendre.

2. La diferència entre empresonament i llibertat

¹ Sols un Mestre que conegui la teva realitat te pot ajudar a treure els obstacles que obstrueixen el coneixement d'aquesta realitat. L'ego sols sap generar confusió.

² Aprendre és felicitat si te condueix per un camí natural i ajudant-te a desenvolupar allò que ja tens, però si se t'ensenya en contra de la teva naturalesa sofriràs pèrdues i això t'empresonarà. Anar en contra de la teva vertadera voluntat no és natural.

³ La teva voluntat és lliure. A una voluntat lliure no li agrada que l'empresonin. L'Esperit Sant ensenya que la teva voluntat i la Voluntat de Déu són una sola. En canvi, l'ego és la negació de la llibertat i per això te coacciona i empresona amb les seves pors i dubtes.

⁴ L'ego intenta ensenyar-te que el teu desig és rebutjar la Voluntat de Déu. Però això és una lliçó que va en contra de la teva naturalesa perquè si t'oposes a la Seva Voluntat tindràs por de la teva *perquè* ets lliure. L'Esperit Sant te condueix pel camí de la llibertat.

⁵ T'has ensenyat a tu mateix que empresonament i llibertat és el mateix. Per tant,

necessites el Mestre per distingir entres les dues coses.

7 La Voluntat de Déu, que abriga tot el Seu poder, la Seva glòria, la Seva pau i el Seu amor; no té límits. I tu ets semblant a Ell i ets tant il·limitat com Ell.

8 Quan reconeixes el que és el Regne, ofereixes aquest reconeixement de forma automàtica a tot el món. I per mitjà del teu reconeixement se desperta el reconeixement dels altres, i per mitjà del d'ells, el teu s'estén.

3. La trobada santa

1 Desitja llum i aprendràs que ets llum, perquè ja ho ets. Escolta al Mestre que coneix la llum. La teva ment és il·limitada, per tant la teva capacitat per aprendre no té límits.

2 Fer la Voluntat de Déu és l'única funció que pots experimentar completament i, al fer-la, coneixeràs la Seva pau i el Seu goig. L'Esperit Sant ensenya que la Voluntat de Déu no se pot imposar, ja que has d'experimentar-la lliurement.

3 El Pare va crear al Fill estenent-se i, per tant, tu només pots estendre la Seva Paternitat sense posar-li cap limitació. L'Esperit Sant t'ensenya a fer-ho.

4 Quan et trobis amb algú recorda que és una trobada santa. Tal com consideris a l'altre així te consideraràs a tu mateix. No t'oblidis d'això, doncs amb els altres o bé et trobes a tu mateix o bé te perds a tu mateix.

5 Tothom cerca en si mateix alguna antiga glòria que creu haver perdut. Si cerques únicament en tu no te podràs trobar perquè no ets una entitat separada. 6 Un cop hagi acceptat l'Expiació per a tu mateix deixaràs de veure persones separades.

7 Sols pots trobar un fragment de tu mateix, perquè ets part de Déu que ho és tot. L'Esperit Sant ensenya que tot poder resideix en Déu i, en conseqüència, en tu. Les males decisions produeixen un empresonament, però es poden rectificar.

8 Donar de tu mateix és la funció que Ell t'ha encomanat. Aquest és el teu poder. Contempla la glòria de Déu per tot arreu i podràs saber qui ets.

4. El regal de la llibertat

1 Déu és la Totalitat. La seva pau és absoluta. I tu estàs inclòs en el Tot i en la Seva pau. Si no vius en un goig i una pau absoluta és que te negues a reconèixer la Seva Voluntat.

2 Al desitjar distanciar-te del Tot converteixes el món que veus en una il·lusió de separació que se sustenta per la por a la mateixa soledat. Però si vols que Jesús estigui amb tu en la soledat del món, la soledat desapareix perquè Jesús il·lumina el món amb la seva llum.

³ Estaves en la fosca fins que Jesús, una part de la Filiació, va decidir acceptar completament la Voluntat de Déu. El món que veus, tanmateix, és la creença que l'amor és impossible i això fa rebutjar a Crist. Per això estar amb Ell és negar al món.

⁴ Si desitges pau, l'has de donar. La curació és una tasca de col·laboració. Si tens fe en Crist, la teva ment el seguirà i podràs curar. ⁵ La curació és un reflex de la unió amb Crist. El propòsit de la curació és la unió que supera la separació.

⁶ Ningú pot aprendre el que és la llibertat si està sotmès a algun tipus de tirania. De la mateixa manera no se pot aprendre el que és la perfecta igualtat entre germans quan una ment domina sobre una altra.

⁷ Tot sol no pots fer res, perquè separat dels altres ets una il·lusió. ⁸ La llibertat és l'únic regal que pots oferir als teus germans, ja que és el reconeixement de que el seu Ser és i el Seu Creador és. La llibertat és amor. I l'amor és llibertat. Si empresones a algú no l'estimes.

5. La voluntat unida de la Filiació

¹ Aïllats fabriquem il·lusions de por, però a l'unir-nos les nostres ments es fonen en una entitat molt més poderosa que el poder de les seves parts aïllades. A l'estar les nostres ments unides Déu s'hi estableix. I aquesta ment és invulnerable perquè és una sola.

² La Voluntat unida de la Filiació, la Voluntat de Déu, és el creador perfecte per ser totalment semblant al Creador. Reconèixer a Déu és recordar qui ets eternament.

³ La unitat de Déu inclou la nostra. ⁴ Quan t'uneixes a Jesús ho fas sense l'ego perquè Jesús ha renunciat al seu. Unir-te a Crist és renunciar a l'ego.

⁵ Sempre que la por obstaculitza el progrés cap a la pau, és perquè l'ego ha intentat afegir-s'hi al nostre viatge, però no pot fer res. Quan l'ego es considera rebutjat es torna venjatiu, però Jesús obre el camí. ⁶ No deixis que l'ego et retardi en el teu camí cap a la veritat.

6. El tresor de Déu

¹ La Filiació té una sola voluntat, y la seva plenitud és per a tots. Mentre retornem junts unim als nostres germans. A l'augmentar la nostra força, la podem oferir a tots, i així ells també poden superar la seva debilitat i sumar la seva força a la nostra.

² No pots veure el món i conèixer a Déu. Només un dels dos és veritat. Si tu poguessis decidir on està la veritat ja t'haguessis destruït.

⁴ La paràbola del fill pròdig ensenya que Déu Pare sols desitja el Seu Fill perquè és el Seu tresor. ⁵ El fill pròdig sentia vergonya de tornar amb el seu pare, però tu no pots fer-te indigne ja que Déu t'ha donat tot el seu valor eternament, ets el Seu tresor.

⁶ La teva funció és estendre el tresor de Déu creant i estenent-te como Ell. En això resideix el goig d'ambdós. Però no pots desenvolupar la teva funció si no saps el que ets.

⁷ La Voluntat del Creador és Pensament i no es pot negar amb pensaments. Déu no es pot contradir a Sí Mateix ni els Seus Fills tampoc. Els pensaments del Fill de Déu són tan poderosos que fins i tot poden empresonar la seva pròpia ment.

⁸ El poder del Fill de Déu resideix en tota la Filiació, però no en les seves parts separades. Si no comprens això és perquè no te consideres valuós i no pots entendre res.

⁹ El viatge de retorn és el re-despertar del coneixement d'on estàs i del que ets eternament. La veritat sols se pot sentir o experimentar, no se pot descriure ni explicar. Però junts podem satisfer les seves condicions i ella vindrà a tu pel seu compte.

¹⁰ Allà on estigui el teu tresor estarà el teu cor. Tu ets els Seu tresor i per això sempre tens la Seva benedicció. Aprèn això i allibera la voluntat d'aquells que comparteixen la Seva benedicció amb tu.

7. El cos com a mitjà de comunicació

¹ Els atacs sempre estan relacionats amb els cossos. Només pots atacar quan te identifiqués amb el cos. Els que ataquen ho fan per aconseguir alguna cosa que desitgen. Sempre que t'identifiqués amb el cos experimentes depressió.

² Per a l'Esperit Sant el cos és sols un mitjà de comunicació ment a ment. L'ego, en canvi, empra el cos per aïllar-te dels altres. El cos sense la ment no val res.

³ El Comunicador pot arribar a les ments dels teus germans que creuen ser cossos a través del teu cos. Si utilitzes el teu cos amb aquest únic propòsit comprendràs el poder de la ment en tu.

⁴ La comunicació posa fi a la separació. L'atac crea divisió. El cos és perjudicial o útil segons l'ús que es faci d'ell. Empra el cos per unir a tots els teus germans i veuràs el cos físic correctament.

⁵ Quan veus a un germà com un cos, l'estàs atacant i menyspreant, però abans t'hauràs atacat a tu mateix. No deixis que ell es tregui valor a sí mateix en la teva ment, més bé allibera'l de la seva creença que és insignificant.

⁷ El pensament no se pot convertir en carn excepte per mitjà d'una creença. Però el cos sí que es pot i s'ha de emprar per la ment com un mitjà per comunicar idees. Aquest és l'únic ús natural que es pot fer d'ell.

⁸ Sempre que es reacciona amb depressió davant l'aprenentatge és que s'ha perdut de vista el seu objectiu. Però les lliçons de l'Esperit Sant sempre generen goig.

- 9 En aquest món fins i tot el cos es veu dividit en moltes funcions amb poca relació entre elles i sembla regit pel caos.
- 9 Quan les funcions del cos estan regides per l'Esperit Sant la ment inferior pot transcendir la seva pròpia divisió i retornar a la plenitud. Així, el cos es transforma del temple de l'ego en el temple de l'Esperit Sant.
- 10 Quan empres el cos únicament pel propòsit de la comunicació el resultat serà la curació. És impossible convertir la ment en alguna cosa física, però la ment es pot comunicar a través del cos per anar més enllà del que l'ego creia que era. Així la ment no s'atura en el cos i s'estén.
- 11 Ajudar i curar són funcions naturals de la ment que empra el cos, però no es confon amb ell. Percebre el cos com una entitat aïllada fomenta la malaltia perquè és fals.
- 12 L'aprenentatge ha de permetre la recuperació del poder de la ment sobre el cos. La ment sols té la funció d'estendre's i no interrompre l'extensió. La interrupció de l'extensió és la causa de totes les malalties.
- 13 La salut, per tant, és el resultat d'un propòsit unificat. Quan poses el cos al servei de la ment, aquest es cura al tornar-se íntegre.
- 14 La teva ment és il·limitada. Tu no tens límits corporals, i una idea no es pot convertir en cos. Però sempre que veus a un germà limitat a un cos, o per un cos, te imposes a tu mateix aquest límit.
- 15 El goig procedeix d'un propòsit unificat, i això és un Pensament de Déu.

8. El cos com a mitjà i com a fi

- 1 L'ego no pot fer generalitzacions i no relaciona el que veu amb el que és. Atès que l'ego s'identifica amb el cos, veu el cos com una cosa amb la qual atacar.
- 2 L'ego considera el cos com un fi, però això és fals. Quan aconseguixes algun fi marcat per l'ego sempre te deixa insatisfet. Per això l'ego es veu obligat a canviar d'un objectiu a un altre per a que no perdís la il·lusió que ell te pot oferir alguna cosa.
- 3 L'ego té molt d'interès en la malaltia per fer-te creure que ets vulnerable. No empris la malaltia com un aval de l'ego.
- 4 Però els que volen l'ego estan disposats a defensar-lo. Així l'ego utilitza la malaltia com a testimoni fals i un aliat de les seves creences.
- 5 La malaltia no és el propòsit del cos. La malaltia només tindria sentit si el propòsit del cos fos atacar i que tu fossis un cos.

6 La malaltia és una forma de fer-te sentir que ets fràgil i vulnerable, per així fer-te creure que necessites la direcció de l'ego.

7 Un recurs d'aprenentatge no és un mestre. No te pot dir com te trobes perquè has acceptat un mestre que no sap res.

8 Fas cas a l'ego perquè els teus desitjos distorsionen la teva percepció. Quan deixis de fer-li cas, desapareixerà ja que solament existeix el coneixement.

8 La Veu de l'Esperit Sant té la potència d'acord amb la teva voluntat d'escoltar-la. Si fos més potent violaria la teva llibertat de decisió, que Ell vol recuperar, no debilitar.

9 No deixis que el cos sigui un reflex d'una ment dividida en dos, una imatge falsa de la teva petitesa, ni el reflex de la teva decisió d'atacar. La salut és el resultat d'emprar el cos només amb amor.

9. La curació com a resultat d'una percepció corregida

1 Quan l'ego te tempti a emmalaltir demana a l'Esperit Sant com percebre correctament el cos. Doncs solament pot estar alterada la percepció. Només la percepció pot estar equivocada. Només la percepció pot emmalaltir.

2 La percepció errònia són els teus capricis que el món sigui diferent de com és. La veritat te cercarà quan satisfacis les seves condicions. Les seves condicions són part del que ella és. Accepta la teva funció en aquest món i deixa que la totalitat sigui teva.

3 Tota classe de sofriment, fins i tot la mort, són expressions físiques de la por a despertar. Són intents de reforçar el somni procedent de la separació. Dormir i somniar és aïllar-se; despertar és unir-se.

4 La manera com te despertes indica com has emprat el temps de dormir. Quan te despertes feliç indica que has emprat el dormir amb harmonia amb el Seu propòsit. Si te despertes desanimat indica que no el vas oferir a l'Esperit Sant.

4 Dormir no és estar mort, ni la mort és una forma d'inconsciència. La inconsciència total és impossible. Només pots descansar en pau si estàs despert. 5 La curació és l'alliberació de la por a despertar.

8 La malaltia s'origina en la ment, no en el cos. Tot signe de malaltia indica que la ment està dividida i que no està acceptant un propòsit unificat. 9 L'Esperit Sant cura unificant els propòsits en els sistemes de pensament caòtics.